

Postanowienie z dnia 25 lutego 1998 r.

II UKN 519/97

Nieznajomość przepisów postępowania nie może być uznana za niezawinioną przyczynę uchybienia dokonania czynności procesowej w terminie (art. 168 i 169 KPC).

Przewodniczący SSN: Barbara Wagner, Sędziowie SN Andrzej Kijowski, Jerzy Kuźniar (sprawozdawca)

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Zofii N. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalnemu w T. o rentę inwalidzką rolniczą, na skutek kasacji wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 2 lipca 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 20 lutego 1997 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie oddalił wniosek Zofii N. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku tego Sądu z dnia 23 października 1996 r. Zdaniem Sądu, podany przez odwołującą się argument, iż oczekiwała na przesłanie jej wyroku Sądu w sytuacji, gdy była zawiadomiona o rozprawie, w której brał udział jej mąż, nie może stanowić podstawy do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu, zaś nieznajomość przepisów proceduralnych nie może być podstawą do przywrócenia terminu.

W piśmie określonym jako "prośba" do Sądu Apelacyjnego, złożonym w terminie przewidzianym do zaskarżenia powyższego postanowienia, wnioskodawczyni

zwróciła się o przyjęcie do rozpoznania i załatwienia jej sprawy, gdyż jak to określiła, krzywda jaka ją spotkała nie wynikała z jej winy.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 2 lipca 1997 r. oddalił zażalenie. W uzasadnieniu stwierdził, iż zażalenie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione. Nie zawiera ono zarzutów co do zasadności zaskarżonego postanowienia, a jedynie opisuje sprawę będącą przedmiotem postępowania przed organem rentowym i Sądem Wojewódzkim, zakończoną wydaniem wyroku z dnia 23 października 1996 r. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, stosownie do art. 168 i 169 KPC przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może na wniosek strony mieć miejsce, gdy strona uprawdopodobni, że czynności nie dokonała bez swej winy, czego w tej sprawie wnioskodawczyni nie uczyniła.

Powyższe postanowienie zaskarżyła kasacją wnioskodawczyni i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, art. 168 i 169 KPC oraz przepisu art. 467 § 3 KPC, wniosła o jego zmianę i przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego, względnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 168 § 1 KPC przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić jeżeli jej niedokonanie nastąpiło bez winy strony. Obowiązkiem strony jest uprawdopodobnienie w piśmie zawierającym wniosek o przywrócenie terminu okoliczności, które wniosek uzasadniają, a więc uprawdopodobnienie, że opóźnienie w złożeniu apelacji nie jest przez stronę zawinione (art. 169 KPC). Oczekiwanie przez wnioskodawczynię na nadesłanie przez Sąd Wojewódzki odpisu wyroku z uzasadnieniem, nie może być potraktowane jako niezawinione, gdy się zważy, że była ona zawiadomiona o terminie rozprawy, po której zamknięciu zapadł wyrok. Nieznajomość przepisów postępowania nie może być uznana za podstawę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej (w tym wypadku złożenia apelacji), nie może ona bowiem być uznana za przyczynę niezawinioną przez stronę w rozumieniu art. 168 § 1 KPC.

Wszystko to trafnie ocenił Sąd Apelacyjny, a odmienne stanowisko w tym

przedmiocie zawarte w kasacji nie jest uzasadnione. Z tych względów na podstawie art. 393¹² w związku z art. 393⁸ § 2 KPC orzeczono jak w postanowieniu.

=====